

מ"ת 71754/05/19 - מדינת ישראל נגד אש"י

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 71754-05-19 מדינת ישראל נ' אש"י (עציר)

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	אש"י (עציר)

החלטה

זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

כתב האישום ורקע

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות אלימות במשפחה שבוצעו לכאורה, בשלושה מקרים, כלפי אשתו של המשיב, הנשואה לו מזה כשנה וחצי, אם לתינוקת משותפת בת 9 חודשים.

2. האירוע האחרון מבין השלושה, התרחש ביום 25/5/2019 בסמוך לשעה 05:00 בבוקר בביתם של בני הזוג בכפר שם הם מתגוררים, ושם גם מתגוררת בסמיכות אמו של המשיב (להלן גם "האם"). באותו אירוע חזרו המתלוננת והמשיב ביחד עם בני משפחותיהם לביתם אחרי טיול. בין בני הזוג התפתח ויכוח במהלכו הביע המשיב מורת רוח לגבי יחסה של המתלוננת כלפי אמו. המשיב שבר במהלך הויכוח קומקום וכשאשתו ביקשה ממנו להירגע, נתן מכה בבקבוק של התינוקת, שהמתלוננת החזיקה בידה, והפיל את הבקבוק ארצה.

בהמשך, עקב המשיב אחר המתלוננת לחדר השינה, החל משליך על הרצפה את תכולת הארון וצעק לאשתו "תצאי מכאן אני אחנך אותך". כשסירבה המתלוננת, צעק כלפיה המשיב "עכשיו תראי איך את יוצאת מהבית", הניף את העריסה בה היתה בתם התינוקת והטיח אותה ברצפה.

המתלוננת התקשרה לאמו של המשיב כדי שתרגיע את בנה, ואולם כשהאם הגיעה לבית, החל בינה לבין המתלוננת עימות מילולי. המשיב הלך במקביל למטבח, הביא סכין ונופף בסכין לעבר המתלוננת, שהחזיקה את התינוקת בידה, וצעק "אני אהרוג אותך". אמו של המשיב מנעה ממנו לעשות שימוש בסכין.

המתלוננת יצאה מהבית לקרוא לאמה כדי שיבואו לקחתה, אך המשיב יצא אחריה, תפס את הטלפון הנייד מידה והשליכו לכיוון החצר כך שהמכשיר נשבר. המתלוננת ניסתה להגיע לטלפון ועלתה לשם כך במדרגות, אך פגשה באמו של המשיב שתפסה בידה בכוח ולקחה את הטלפון בשנית מידה כדי למנוע ממנה להתקשר.

בהמשך, בכניסה לבית, תקף המשיב את אשתו **במכת אגרוף על פניה**, כשתוך כדי כך **אמו של המשיב מושכת בשערותיה של המתלוננת**, והמשיב דחף את אשתו חזרה אל הבית כשהאם **נעלה את הדלת** כשבבית המתלוננת יחד עם המשיב, אמו ואחותו.

בתוך הבית השליך המשיב את המתלוננת על ספה, ותקף אותה יחד עם אמו **בסטירות ואגרופים**. המתלוננת הצליחה להשתחרר, דחפה את המשיב ואת אמו ברגליה וברחה לחדר השינה, ואולם המשיב ואמו רדפו אחר המתלוננת גם לחדר השינה וגם שם **היכו אותה בסטירות ואגרופים**. אמו של המשיב אף **משכה בשערה של המתלוננת**. גם **אחותו של המשיב הצטרפה** ומשכה בשערותיה של המתלוננת.

השלושה, המשיב, אמו ואחותו, הפסיקו לתקוף את המתלוננת כשהמשיב פרק את כתפו בשלב מסוים. למתלוננת נגרמו סימני חבלה בכל חלקי גופה.

בגין האירוע שתואר עד כה, יוחסו למשיב **עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא, היזק במזיד לרכוש ואיומים**.

3. מלבד האירוע שתואר לעיל, שהביא למעצרו של המשיב ולהגשת כתב האישום, ציין כתב האישום אירועים נוספים ומוקדמים יותר - אירוע שהתרחש **כחודשיים קודם**, ושבזו תקף המשיב את אשתו בבית באגרוף, ושבעקבותיו הצטרפה האם, קיללה את המתלוננת, זרקה את תיק הבגדים של התינוקת מחוץ לבית, ואמרה לה "תלכי מכאן".

4. אירוע נוסף התרחש עפ"י כתב האישום כ- 9 חודשים לפני כן, ובו תקף המשיב את אשתו בבית במהלך ויכוח בסטירות ואגרופים.

5. במקביל להגשת כתב האישום, הגישה המבקשת את בקשתה לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

ראיות לכאורה

6. בדיון שהתקיים ביום 3/6/2019 וכן בהשלמת טיעונים שהוגשה בכתב, לא חלק ב"כ המשיב על התקיימותו של בסיס ראיות לכאורה, ואולם טען לחולשה ראיתית משמעותית. נטען בעיקר כי התיאורים של עדי התביעה לוקים בהגזמה וכי גם אם ייקבע שהמשיב נהג באלימות, הרי שיש לקבוע כי אין מדובר ברף אלימות גבוה המצדיק מעצר עד תום ההליכים.

7. הסנגור הפנה למעורבותה של אם המתלוננת בפרשה. צוין כי המתלוננת הפגינה התנהגות לא הולמת כלפי אמו של המשיב, וזאת כרקע רלבנטי להבנת התמונה ולהתנהגותן של הנפשות הפועלות. הסנגור הפנה לכך שהמשיב, עפ"י הטענה, התקשר לחמותו, אמה של המתלוננת, הודיע לה על ריב של בני הזוג וביקש ממנה להגיע ולקחת את בתה, ואולם נטען שהמתלוננת סירבה לעזוב. הסנגור הלן על דין שונה שנהגה המבקשת בין המשיב, העצור ושמעצרו עד תום ההליכים התבקש, לבין אמו של המשיב ואחותו, אשר תקפו אף הן, עפ"י הטענה, את המתלוננת, ולהבדיל מהמשיב לא נעצרו ולא הואשמו. נטען שביחס שונה זה יש להשפיע על תפיסת מסוכנותו של המשיב כלפי המתלוננת ולהביא למסקנה כי יש לשחררו.

8. הסנגור ציין בהמשך לטענותיו, כי עילת המעצר אינה מהקיצוניות, וכי ניתן להשיג את מטרות המעצר תוך שחרור לחלופת מעצר, ללא צורך בהארכת מעצר נוספת לשם הגשת תסקיר. הוצגה חלופת מעצר בעיר שפרעם, בדירה השייכת לחברו של המשיב, ובהשגחה לסירוגין של חמישה משמורנים.

9. מנגד, ב"כ המבקשת הפנה לכך שלא מדובר באירוע חד פעמי אלא באלימות מתמשכת בה נתונה המתלוננת, עפ"י הטענה, בביתה, מצד בעלה ומצד אמו ואחותו שהפכו אותה, עפ"י הטענה, לשק חבטות. התובע הפנה לכך שהמתלוננת הוכתה גם כשהחזיקה כלים של התינוקת, ולכך שהמשיב הטיח את עריסת התינוקת לארץ. חומרה מיוחדת ראה התובע בכך שהמשיב עשה לכאורה שימוש בסכין לשם איומים וכי הושמעו איומים ברצח. התובע עמד על בקשת המעצר וביקש, לכל הפחות, להזמין תסקיר מעצר טרם שחרור.

10. לנוכח טענות הצדדים, עיינתי בתיק החקירה.

הטיפול המשטרתי החל מקריאה למוקד המשטרתי ע"י אמה של המתלוננת, אשר התקשרה ביום האירוע לפני השעה 06:00 בבוקר והזעיקה, מתוך ביתה שבנצרת, את המשטרה לעילוט, תוך שדיווחה שבתה מוכה בבית ע"י בעלה. נידת המשטרה מיהרה לעילוט, ואולם שני אחיה של המתלוננת הקדימו להגיע וחילצו את אחותם מהבית, אז פגשו בה אנשי המשטרה. השוטרים דיווחו כי המתלוננת היתה נסערת ובוכיה וגבו ממנה גרסה ראשונית.

11. בהמשך, בשעות הערב, נגבתה מהמתלוננת גרסה מעמיקה ומפורטת אשר עליה מתבסס כתב האישום.

לא מצאתי חולשה ראייתית בגרסת המתלוננת ובגרסאות עדי התביעה האחרים - אמה של המתלוננת ושני האחים שלה. כידוע, אין זה השלב בו מתבקש בית המשפט לקבוע קביעות מהימנות, ומיותר לציין שאין ביכולתו לעשות זאת.

יחד עם זאת, ראוי לציין כבר כעת, כי בגרסת המתלוננת ניכרים לכאורה סימני אמת, ואילו דווקא בגרסת המשיב קיימים בקיעים, וזאת למרות שבעת האירועים הייתה המתלוננת בנחיתות מול בעלה, אם בעלה, ואחותו, ולמעשה לאירוע לא היו עדים, אלא רק בני משפחת המשיב, שעויינים את המתלוננת ותומכים במשיב.

איני מוכנה לקבוע, כפי שמבקש המשיב, כי גרסת המתלוננת לוקה בהגזמה, משמצאתי כי לכאורה מדובר בגרסה מהימנה.

12. המשיב מכחיש אמנם את המיוחס לו, ואולם אין בכך להחליש את גרסת המתלוננת שניכרת בפירוט רב. גם אמו של המשיב מכחישה מכל וכל את המיוחס לבנה המשיב ולה עצמה, ואולם כבר כעת ניתן להצביע על סתירות מסוימות בין גרסאותיהם של המשיב לגרסת אמו, ולגרסת אחיותיו. גרסאותיהם של המשיב ושל אמו, המבקשים לשכנע שהמתלוננת החליטה להעליל על בעלה ועל חמותה, בשל ריב סתמי כמעט, מוקדם בבוקר, אחרי שהמשפחה חזרה מבילוי בשכם, הנה גרסה בלתי הגיונית שיש בה סתירות.

13. **לדוגמא** - המתלוננת, שגוללה בפירוט את האירועים בבוקר האירוע, ציינה, בין היתר כי בשלב מסוים, לאחר שהוכתה על ידי בעלה ועל ידי אמו, הגיעה למקום אחותו של המשיב, ששמה ח', ולקחה מידיה את התינוקת (הודעת המתלוננת מיום 15/5/19, ש' 39), ובהמשך הכתה אותה ח' יחד עם המשיב והאם.

אמו של המשיב, גב' א', הרחיקה בגרסתה לחלוטין את בתה ח' מהאירוע, וטענה כי הבת לא נכחה במקום כלל, וישנה בעת האירוע (גרסת האם מיום 26/5/19 ש' 40-46), האחות ח' עצמה ציינה בחקירתה (שורות 34-38), בניגוד לגרסת אמה, כי נכחה באירוע, אך טענה כי **איננה זוכרת אם החזיקה את התינוקת**, ואילו אחות נוספת, ששמה א", מסרה בחקירתה כי **אכן האחות ח' החזיקה בתינוקת** (שורה 13).

דוגמא זו מלמדת כי קיימת מגמה של אי אמירת אמת לגבי האירוע.

14. דוגמא נוספת, לחולשתן של ראיות ההגנה דווקא, מצאתי בסתירות לגבי טענת המתלוננת כי המשיב **חדל להכות אותה רק לאחר שפרק את כתפו תוך כדי האירוע** (ש' 49). אמו של המשיב, בחקירתה מיום 26/5/2019, בה טענה שכל גרסת כלתה הינה שקרית, הכחישה, בין היתר, כי המשיב פרק את הכתף שלו תוך כדי האירוע (שורה 57 לחקירתה). לעומתה, המשיב לא שולל את הטענה שפרק את הכתף ולמעשה מאשר זאת, בעימות שנערך בין בני הזוג (מסמך המסומן יב' בשורה 18 ואילך), שם הגיב לעניין זה כי **יש לו בעיה כרונית של פריקת כתף**.

15. מדובר בדוגמאות בלבד לגבי סתירות ופרכות בין עדי ההגנה, משפחתו של המשיב, המלמדת כי עשו לכאורה יד אחת על מנת לסתור, שלא בכנות, את גרסתה של המתלוננת, על איך שהוכתה בצוותא על ידי בעלה, חמותה וגיסתה.

16. המתלוננת מסרה, כי כשניסתה להתקשר למשפחתה, **נטל ממנה בעלה את הטלפון הנייד שלה ושבר אותו** תוך זריקתו מהקומה השנייה של הבית לחצר (ש' 31). עניין זה הוכחש על ידי המשיב ועל ידי אמו, ואולם בחיפוש שערכה המשטרה במבנה המגורים, נמצא, מעל המקרר, **מכשיר אייפון 8**

מנותץ ושבזר לחלוטין, אשר המתלוננת זיהתה כמכשירה האישי (בהודעתה מיום 28/5/19). בעת החיפוש, אשרה אמו של המשיב, שנכחה בבית, כי המכשיר אכן שייך למתלוננת (דו"ח של מתן עזרן מיום 28/5/19), ואולם על אף זאת, המשיכו המשיב ואמו להכחיש את טענות המתלוננת. בחקירתה, אמו של המשיב טענה שמדובר במכשיר שבזר ישן.

17. לסיכום - מצאתי כי **תיק החקירה מקים בסיס איתן של ראיות לכאורה** למיוחס למשיב, וכי מצטיירת תמונה לפיה המתלוננת הוכתה בצוותא, על ידי בעלה ועל ידי אמו, והכל בביתה, כנטען בכתב האישום. איני רואה כל בסיס לטענת המשיב לגבי נימת הגזמה של המתלוננת או של אמה, שגרסותיהן דווקא מאופיינות לכאורה במתינות ובדיוק.

עילת מעצר

18. עילת המעצר שקבע המחוקק לגבי עבירות אלימות במשפחה קיימת בענייננו ללא סייג. מדובר בשלושה אירועי אלימות המאופיינים בהתעמרות, ובחבירה בצוותא של שוכני הבית, מול אישה צעירה אם לתינוקת, על רקע אי הסכמות במערכת הזוגית. למתלוננת נגרמו חבלות, שצולמו על ידי אמה. המתלוננת הוכתה לכאורה באגרופים וסתירות. בנוסף, נגרם היזק לרכוש והטלפון הנייד של המתלוננת נותץ כליל. לא מדובר בחבלות גוף קשות, המחייבות התערבות רפואית, ואולם רצף האירועים בבוקר האירוע מלמד על מסוכנות, שכן המתלוננת הוכתה לכאורה באירוע מתמשך, תוך שבני משפחתו של המשיב - אמו ואחותו, מסייעים בידו, ובשלב מסוים נמנעה מהמתלוננת תנועה חופשית, כשאמו של המשיב נעלה את הדלת, ומנעה יציאתה. האלימות המשיכה גם בשלב זה.

19. חומרה יתרה קיימת בהתנהגותו של המשיב שהניף סכין גדול ואיים על אשתו ברצח.

להפחתה מסויימת של המסוכנות יש לצייץ כי המשיב עצמו התקשר לאמה של המתלוננת, במהלך המריבה, וכשהליץ על התנהגות המתלוננת, ביקש שיבואו לקחת אותה. בעקבות דברים אלה הזעיקה אמה של המתלוננת את שני אחיה של המתלוננת, שאכן הגיעו וחילצו את אחותם יחד עם התינוקת. התובע טען כי מדובר באקט משפיל, שבו למעשה גירש המשיב את המתלוננת מביתם. בדברים אלה יש ממש, ואולם בכך שבסופו של דבר לא נמנעה עזיבתה של המתלוננת, והיא הגיעה עם בתה התינוקת לבית הוריה - יש משום הפחתת מסוכנות.

20. נטען כאמור, כי המשיב הופלה לעומת אמו ואחות, שבניגוד אליו לא נעצרו ולא הואשמו, ושלגביהן הצהירה המבקשת כי יש כוונה להגיש כתב אישום שלא במעצר. איני רואה את הדברים עין בעין עם הסנגור לעניין זה, שכן חלקו של המשיב הוא חלק מרכזי, לעומת חלקן של האחות והאם, מסוכנותו רבה יותר, משהכה את אשתו בשלושה מקרים, ומשהיה הגורם המרכזי באירוע האחרון, לעומת האם, וקל וחומר לעומת האחות. גישת המבקשת, שהבדילה בין יחסה למשיב, לבין היחס לאם ולאחות, מוסברת איפוא היטב.

21. המשיב נעדר עבר פלילי ובכך יש להפחית את מסוכנותו. יחד עם זאת, שלושת מקרי האלימות, שחומרתם הולכת ומסלימה, כלפי המתלוננת, תוך הכאתה שוב ושוב, בצוותא, ניפוץ הטלפון, מניעת תקשורת, נפנוף בסכין והכל כמפורט בכתב האישום - מקימים מסוכנות ממשית. המתלוננת הביעה בחקירתה חשש ממשי מצד המשיב, והודיעה כי היא מרגישה שהוא עצבני מאד ועלול לפגוע בה בצורה קשה (ש' 90).

חלופת מעצר

22. המשיב הציע להרחיקו לשפרעם, לביתו של צעיר שהנו חברו. הוצע כי יושם במעצר בית, במארג השגחה שכולל את בעל הבית, אשר על פי דבריו עובד רוב היום במוסך המצוי בעילוט, ולכן לא יוכל בפועל להשגיח. מלבד אותו תושב שפרעם, הציע המשיב עוד ארבעה משמורנים, בני כפרו עילוט, חברים ובני משפחה. מלבד אחד המשמורנים, שאיננו עובד, מדובר באנשי עבודה שאינם פנויים רוב היום.

23. לא שוכנעתי בשלב זה לגבי התאמתה של חלופת המעצר ומצאתי כי נדרשת בדיקה מעמיקה בעניין זה של שרות המבחן.

המתלוננת מצויה בבית הוריה שבנצרת, וראוי ששרות המבחן יעביר לבית המשפט **הערכה באשר למצבה ולשלומה**. יש למנוע מצב בו המתלוננת תוגבל בשל חשש לפגיעה נוספת בה מצד המשיב, ועל שרות המבחן לבחון עניין זה.

בעיקר, נדרשת הערכת שרות המבחן לגבי **מידת האמון שניתן ליתן במשיב עצמו**. העבירות שביצע לכאורה, וגרסאותיו בתיק החקירה הותירו סימני שאלה אם אכן יקיים את תנאי השחרור שיוטלו עליו, או שמא הוא עלול לפגוע במתלוננת, כעת כשהתלוננה נגדו, והביאה למעצרו.

איני מתעלמת מטענה שהושמעה כי המשיב הוא בן יחיד (מלבד אחיותיו) המסייע בטיפול באביו הנכה, ואולם אין בכך לשנות את עמדתי לגבי הצורך בתסקיר מעצר.

24. אני מורה אפוא לשרות המבחן להכין תסקיר מעצר מפורט.

נקבע לקבלת תסקיר מעצר ולהמשך דיון ליום 25.6.19 בשעה 10:00.

תסקיר יוגש עובר לדיון.

המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס.

המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן.

ניתנה היום, א' סיוון תשע"ט, 04 יוני 2019, במעמד הצדדים.